

Zonnepanelen in het privaatrecht

Deze milieubewuste Haagse jongen was vorig jaar gestrest vanwege de niet-geïntegreerde zonnepanelen die hij op zijn dak liet plaatsen door een gecertificeerde zonnepaneleninstallateur. De geleasede panelen bleken niet het beloofde rendement aan zonne-energie op te leveren, omdat de trafo niet goed functioneerde en omdat ik met de ontvanger in de clinch lag over de btw-teruggave. Dit laatste hing samen met de beoogde doorbreking van de superficiesregel van artikel 20 lid 1 BW door middel van een accessoir opstalrecht, waardoor ik ervan uitging dat de panelen onroerend waren ondanks het feit dat ze niet aard- en nagelvast verbonden waren met mijn huis.

In adamskostuum zittend op mijn wc-bril piekerde ik over dit typisch eenentwintigste-eeuwse probleem, tegelijkertijd sms'end met mijn maîtresse over de juiste schrijfwijze van de Wet op het notarisambt. Op het Engelstalige leasecontract dat ik ondertekende is op grond van internationaalprivaatrechtelijke bepalingen de algemenevoorwaardenregeling uit het Nederlandse Burgerlijk Wetboek van toepassing en ik word sinds de implementatie van de derde antiwitwasrichtlijn van de Europese Unie ook beschermd door de Wet ter voorkoming van het financieren van terrorisme.

Het exoneratiebeding in de kleine lettertjes is volgens mij onredelijk bezwarend, waarbij meespeelt dat de lessor een professional is en dat ik een amateurlessee ben. De onredelijke bezwarendheid van het beding wordt gecontesteerd door de leasemaatschappij, omdat ik blijkens mijn geschil met de fiscus geen particuliere 45+er ben, maar een bijbeunende prof. Bovendien zou ik aan het ontstaan van de schade ten gevolge van de non-conformiteit hebben bijgedragen, omdat ik de begroeiing op het dak van tevoren niet adequaat zou hebben verwijderd.

Via Rechtsorde heb ik geen bruikbare kortgedingrechtspraak over dit type trammelant kunnen vinden, zodat de beaujolais en de steak die ik grilde toch minder lekker smaakten.